

Predikan julnatt 2018 Luleå

När vi om en stund läser trosbekännelsen tillsammans kommer vi att säga om Kristus, vars födelse vi firar i natt: "Gud av Gud, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud, född och icke skapad." Vi kommer också att på ett särskilt sätt visa vår respekt och vördnad för Kristus när vi i trosbekännelsen tillsammans förklarar att: "Kristus för oss människor och för vår frälsnings skull steg ner från himlen och blev kött genom den helige Ande i jungfru Maria och blev människa" - då kommer vi alla att böja knä, vara tysta en stund, och reflektera över vad det betyder för var och en av oss att Gud, som finns före all tid och som kommer att finnas när det vi kallar tid inte längre finns, att Gud, som finns överallt - längre ut i rymden än de stjärnor som är längst bort - och att Gud, som är närmare oss än vi själva är, har gått in i tiden och låter sig födas i ett undanskymt stall, på en avlägsen plats, i fattigdom, ringhet och utsatthet.

Att knäböja är ett tecken på ödmjukhet. Vi ödmjukar oss inför Kristus, Gud och människa, han den högste av alla, han som står över allt och alla. Vi ödmjukar oss genom att knäböja och erkänna på så sätt vår respekt för Honom som för vår skull ödmjukade sig och blev människa, blev som en av oss. Ett av Kristi namn är "Immanuel", som betyder "Gud med oss". Gud är verkligen med oss. Inte som bara en idé, en flyktig tanke. Gud är i Kristus med oss som människor. Han andas som vi, han är som vi beroende av värme, mat, sömn. Att Gud, världsalltets skapare, honom som allt är beroende av, och utan vilket inget skulle finnas, som ett litet barn låter sig bli beronde av andra är verklig ödmjukhet. Det är ett tecken på äkta omsorg. Gud, som skapat allt och utan vilket inget finns går in i sin skapelse och blir människor.

I evangeliet hörde vi om herdarnas. De befann sig en liten sträcka bort från Betlehem när de plötsligt fick erfara änglar. Det berättas att de greps av stor förfäran. Det blev alltså rädda. Det finns olika typer av rädsla. Det finns en god typ av förskräckelse, rädsla, en förskräckelse som skapar uppmärksamhet, som ger koncentration, medvetenhet, beredskap och även aktivitet. Herdarnas förskräckelse, rädsla, är av det goda slaget. Denna förskräckelse, denna uppmärksamhet, gör dem mottagliga för den stora, djupa äkta glädjen. Ängeln

säger till herdarna i evangeliet - och till oss också: "Var inte rädda! Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er"

Kanske är vi i natt något sömninga, det är sent. Ändå får vi liksom herdarna nära Betlehem vakna till, uppleva en god förskräckelse, bli uppmärksamma och mottagliga för den orsak vi också har att ta emot en djup och ren glädje. Ett barn har fötts åt oss. Det är för vår skull Jesusbarnet fötts. Det är för att upprätta oss, lyfta oss, glädja oss, som Gud kommer till vår värld och blir människa som vi.

Gud har blivit människa och vi kan tala till honom och han lyssnar. Gud förstår alla språk. Även om det kanske kan hända att vi inte förstår oss på oss själva - Gud förstår oss därför Gud har skapat oss och därför att han är med oss som människa.

I första läsningen hörde vi : "Det folk som vandrar i mörkret ser ett stort ljus, över dem som bor i mörkrets land strålar ljuset fram." Här uppe i norr kring jultid förstår vi kanske mer än många andra vad mörker innebär. Men kanske också vi förstår och erfar mer än många andra vad det betyder att ljuset kommer tillbaka och att solen syns och lyser mer och mer. Solen är skapad av Gud. Solljuset är ett ljus som också är skapat av Gud. När vi i trosbekännelsen tillsammans säger om Kristus "Gud av Gud och ljus av ljus, född och inte skapad" - då bekänner vi alltså att vi tror att Kristus inte är skapad. Ändå föds Kristus i vår värld, till vår jord, in i Guds skapelse. Han är fortfarande, också som människa, Gud av Gud och ljus av ljus. Hans ljus är ett oskapat ljus - det är inte beroende av hur mycket solen visar sig.

Om vi gläder oss åt att solen kommer tillbaka - hur mycket mer bör vi då inte glädja oss över att Kristus, det eviga oskapade ljuset, kommer till oss. Vad vi än får gå genom, också sådant som vi kan uppleva som mörker och hopplöshet, Kristus, Gud av Gud och ljus av ljus, är med oss. Hans oskapade ljus får lysa och värma oss, särskilt då det känns mörkt och kallt. Det finns en mening med att var och en av oss har fötts till jorden. Kristus kommer till oss och hjälper oss att upptäcka denna mening och ge oss hopp.

Kristus har kommit till oss. Gud har blivit människa för vår skull, för var och en av oss. Han vill lysa för var och en av oss med sitt oskapade ljus. Låt oss ta emot detta

ljus och erfara - Han är Immanuel, Gud med oss.

fader Björn